

A cukrász, aki sütemény lett. A Gerbeaud-sztori

2016 január 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

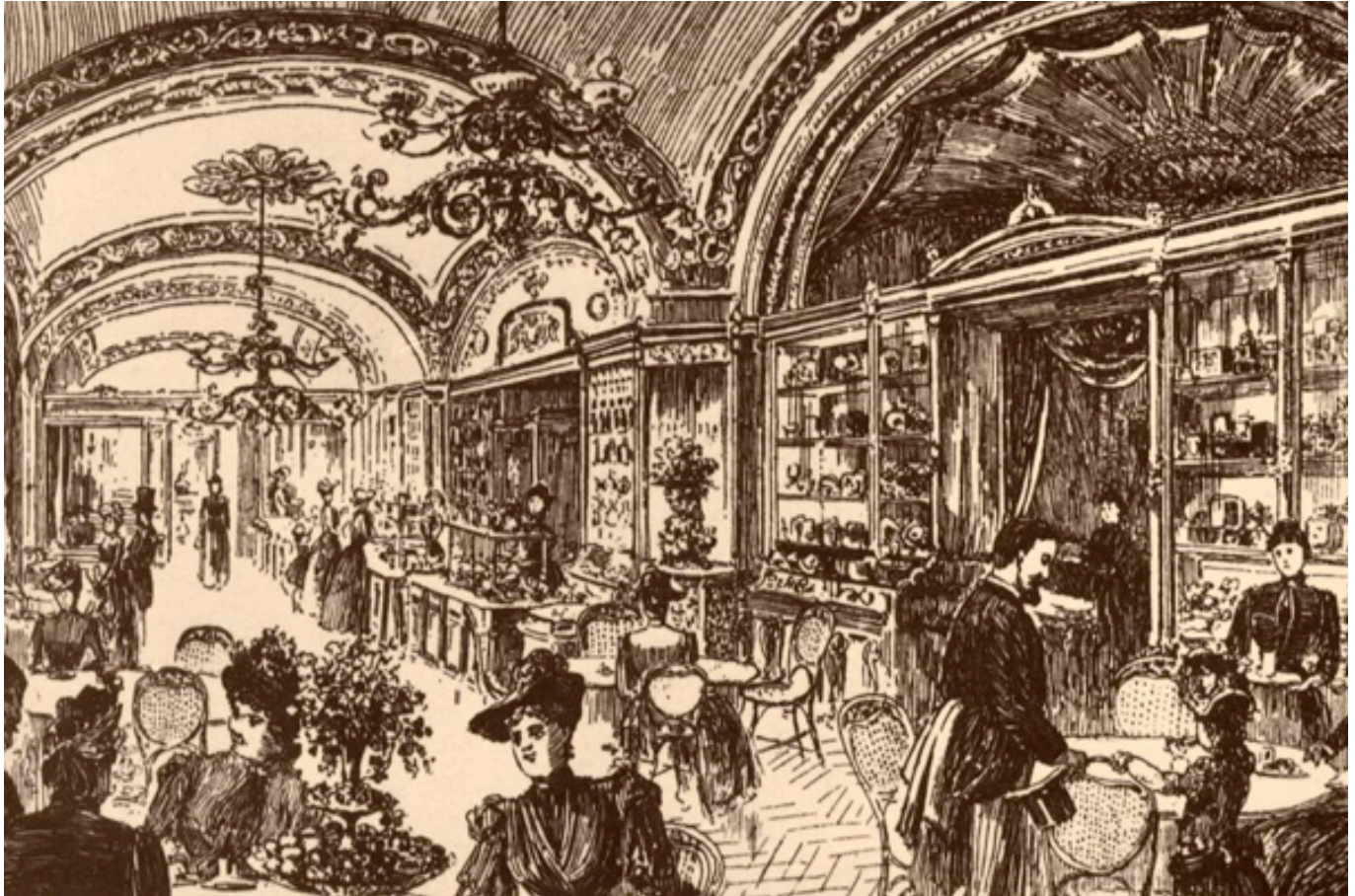
Még nincs értékelve

Mérték

Az történt vele, ami a legnagyobbakkal: nevéb?l köznév lett. Gerbeaud helyett zserbó. Cukrászból sütemény.

A sors fintora, hogy most a keresztnévét tanuljuk meg helyesen írni: nem Emil, hanem Émile. Ezen a néven nyílt nemrég étterem Budán. Tehát: Émile Gerbeaud. Magyarul: Zserbó Emil története.

Kétszer látták feldúlnak életében. Először 1896-ban, amikor megtudta, hogy miatta párbajoztak. Szegeden egy Kugler nevű férfi udvarolt a primadonnának, de elhódították tőle a hölgyet. Másnap a kaszinóban Kugler így üdvözölte vetélytársát: „Szervusz, Gerbeaud!” Hogyhogy Gerbeaud? – hüledezett mindenki. „Hát Kugler utóda Gerbeaud!” És valóban, ez volt Émile Gerbeaud szlogenje, amikor 1884-ben átvette Kugler Henriktől a híres cukrászdát az akkori Gizella (ma Vörösmarty) téren. Kettejük neve évekig együtt szerepelt a hölgy (bocsánat: ház) homlokzatán.

A második eset 1919 tavaszán történt. A Tanácsköztársaság népbiztosai államosították „a burzsoá Budapest rothadó pompájának, a gazdagok és meteszkek romlott erkölcsének fényes kirakatát”, a Gerbeaud-t. Ahogy a Pesti Hírlap írta 1919. április 2-i számában: „Idejárt csukaszürke maskarájában Habsburgi Augusztia is, hogy illatos teával öblögesse a kellemetlen ízt, amit a családjáért halálra sebesült katonák kórágjától hozott magával.”

A „forradalom tisztító forgószele” most kisöpörte a cukrászdából a puccos dámákat, a „vörös Zserbó” proletárvagyon lett, a munkások fegyelmezett uszonnáztatását Kaderabek Tivadar termelőbiztos felügyelte, aki Gerbeaud papát kidobta a gyárból, kizárta a házából, adtak neki egy sarokszobát, ahová faragott faliórájával, rézmérlegével, francia íróasztalával behúzódhatott. No, ekkor vont fel másodszor a szemöldökét: „Csak azt szeretném megérni, amikor ennek vége lesz!” Szeptemberre vége lett, az öregúr még egyszer kitakarította a boltot, odaállította a szép színes kisasszonyokat a márványpultokhoz, majd november 8-án elköltözött a mennyei cukrászdába.

Most el kellene mesélni, ki volt. De Gerbeaud-nak életrajza nincs, csak munkarajza van. Nem keringenek róla pletykák, nem volt lump, sem nécsabász (holott imádott táncolni), nem párbajozott soha, pedig remekül vívott, sorsa a cukrászdája volt. Dolgozott egész életében onnantól kezdve, hogy 1871-ben (17 évesen) belépett apja üzletébe Genf Carouge városrészében, majd vándorútra kelve bejárta a kor legdivatosabb cukrászatait, hogy végül Saint-Étienne-ben letelepedve feleségül vegye Esther Ramseyert, az ismert csokoládégyáros lányát. Igazi mintapolgár volt, a szó nemes értelmében. Mint a vidéki orvosok Csehov színdarabjaiban.

Kecskeszakáll, színes halánték, aranykeretes szemüveg, Windsor-csomóra kötött nyakkendő (hiszen, ahogy Balzac mondta, a nyakkendő mindenkit elárulja, ki mennyit ér), redingót, esetleg frakk. Az iparosok között iparos, az urak

között úr. Fegyelmezett, takarékos ember, aki reggel hatkor talpon van, fehér kötényben cukrot csomagol az alkalmazottakkal, és egész életében csapvizet iszik, elvégre az ember nem pazarol. Munkásainak eközben igyekszik megfelel? életkörülményeket teremteni. Olcsó szállást épít, biztosítási és nyugdíjalapot hoz létre. Takarékoskodik, de a min?ségb?l jottányit sem enged. A puncsos minyonokat, ha színárnyalatuk nem megfelel?, saját kez?leg roncsolja szét. Nagyvonalú és el?zékeny, de tisztelet övezi az els? pillanattól.

Valószínűleg mégsem íránk róla, ha az id?söd? Kugler Henrik nem keres utódot magának. De Kugler, akinek 1858 óta m?ködött cukrászdája Pesten, és aki 1870-ben költözött át a Gizella térre, a hajdani Privorsky kávéházba, a Deák-párt és Liszt Ferenc törzshelyére – miután a legendás kávé, a Pilvax hajdani tulajdonosa újfent tönkrement –, a derekát fájlalta, és unta az omlós sütemények meg a f?szerkeverékek (kínai fahéj, madagaszkári szegf?szeg, magyar keser?mandula, mexikói vanília) készítését, és már az sem hozta t?zbe, ha a hírlapok azt írták: jegeskávéjának és fagyalalkelyheinek nincs vetélytársa. Szóval Kugler, akinek bonbonját József Attila még harminc év múlva is kuglernek nevezte, igen ?, tanácsot kért öreg genfi barátjától, ugyan ki lehetne az utóda. Finaz mester meg a Genfi-tó partján savanyúcukorkát szopogatva azt válaszolta: ? egyetlen cukrászt ismer, aki Kugler pesti üzletét átvehetné. De az úgysem költözik, most vette feleségül a helyi csokoládékirály lányát.

A teljes cikk a Magyar Konyha Online oldalán olvasható!

Vinkó József

El?fizet?i ügyfélszolgálat:

Tel.: (1) 461-1447

E-mail: elofizetes@magyarkonyhakiado.hu

Ügyfélfogadás: munkanapokon 8-16 óráig

[Fizessen el? a Magyar Konyha Magazinra!](#)

El?fizetési díjaink 2016-ban:

Éves el?fizetés: **4700 Ft**

Féléves el?fizetés: **2600 Ft**

[Online el?fizetés](#)

[Ajándékozzon Magyar Konyha Magazin el?fizetést!](#)

<http://magyarkonyhaonline.hu> - A Flag Polgári Magazin partnere

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

[Tweet](#)

MAGYAR MENEDÉK KÖNYVESHÁZ
www.magyarmentedek.com

Ajánló